

Arrest

nr. 219 477 van 4 april 2019
in de zaken X en X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

2. ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2018 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 28 december 2018 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 januari 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 20 februari 2019 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 18 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) worden de beroepen met nr. RvV X en nr. RvV X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Koerd van origine en hebt u de Iraanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Derik gelegen in de buurt van de stad Salmas. U woonde daar tot aan uw vertrek uit Iran. Sinds het jaar 1392 (Perzische kalender, stemt overeen met de periode maart 2013/maart 2014 volgens onze kalender) werkte u in Pakdahst bij de stad Teheran. U bent sympathisant van de in Iran verboden Koerdische oppositiepartij Pjak (Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê of Party of Free Life for Kurdistan). U kent deze partij al sinds uw kindertijd omdat aanhangers van de partij naar uw ouderlijke woning kwamen om eten en drinken te vragen. Op een dag werd u tegengehouden door kameraden van de partij toen u met uw neef op weg was naar jullie landbouwgronden. Ze spraken jullie aan en vroegen jullie om hen eten te brengen, hetgeen jullie ook deden. Achteraf kwam de Ettela'at (geheime dienst) naar uw woning op zoek naar u. U denkt dat u verklikt werd door een herder van Fars origine. Uit vrees voor de Iraanse autoriteiten besliste u om het land te ontvluchten. Op 9 januari 2018 deed u in België een verzoek om internationale bescherming. In België neemt u deel aan manifestaties en activiteiten van de partij. Ter staving van uw verklaringen legde u kopieën voor van volgende documenten: een bladzijde van uw shenasnameh (geboorteboekje) en de voorkant van uw 'kart-e houshmand-e melli' of nationale kaart; de shenasnameh's van uw ouders, broers en zussen; de voorkanten van de nationale kaarten van uw ouders, broers en zussen alsook foto's waarop u te zien bent tijdens manifestaties en activiteiten van de Pjak in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS benadrukt dat er in hoofde van u momenteel geen twijfels bestaan dat u effectief drager bent van de Iraanse nationaliteit.

Er dient echter te worden opgemerkt dat op grond van het geheel van de elementen in uw administratief dossier niet zonder meer kan worden aangenomen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23

augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

Het CGVS wijst er vervolgens op dat de identiteit, nationaliteit en herkomst van een asielzoeker de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het komt dan ook aan u toe om aan het Commissariaat-generaal de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van uw aanvraag. Het Commissariaat-generaal mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, nationaliteit en plaatsen van eerder verblijf, zodat het land of de landen die geacht worden bescherming te bieden kunnen bepaald worden.

Hierbij is het van belang er op te wijzen dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat het CGVS overeenkomstig artikel 48/6, § 5, e) van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van het verzoek rekening dient te houden met de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een van de landen waarvan hij de nationaliteit kan invoeren. Dit is een logisch gevolg van het algemeen aanvaarde principe dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Deze redenering vindt tevens steun in artikel 1 A (2), § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, dat bepaalt dat indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen betekent waarvan hij de nationaliteit bezit. Indien deze persoon de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert zonder dat er daartoe een geldige reden is die wordt ingegeven door een gegronde vrees, kan er nog volgens deze bepaling van worden uitgegaan dat de persoon beroep kan doen op nationale bescherming.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er, in overeenstemming met artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet, geen behoefte aan internationale bescherming is indien een verzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming zou genieten, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

In casu dient evenwel vastgesteld te worden dat u het CGVS verhindert een correct zicht te krijgen op uw nationaliteit(en), alsook uw verblijfplaatsen en eventuele verblijfsstatus in een derde land voor uw komst naar België en dus uw eventuele nood aan bescherming, dit om onderstaande redenen.

Gelet op uw uiterst beperkte kennis over Iran is het, ondanks het feit dat uw Iraanse nationaliteit niet betwist wordt, geenszins geloofwaardig dat u voor uw komst naar België ooit voor een langere periode in Iran zou hebben gewoond.

Zo wist u vooreerst niet te zeggen in welke Iraanse provincie uw eigen dorp is gelegen. Ook nadat u geconfronteerd werd met het Farsi woord voor provincie, namelijk 'ostan', moest u nog steeds het antwoord schuldig blijven en dit terwijl u wel verklaarde vloeiend Farsi te kunnen spreken (CGVS, p. 2, 3 en 6). Toen u uiteindelijk geconfronteerd met de naam van uw provincie meende u verkeerdelijk dat dit een stad is (CGVS, p. 3). U stelde dat u soms vrienden bezocht in de stad Orumiyeh maar u slaagde er niet in om ook maar één plaats te noemen gelegen tussen uw dorp en Orumiyeh. Hoewel u als voorbeeld twee namen van Iraanse provincies werden genoemd (met name Alborz en Khorasan) kon u toch nog geen enkele andere Iraanse provincie bij naam noemen (CGVS, p. 3).

Geconfronteerd met de naam Khomeini, de door iedereen en overal ter wereld gekende stichter van de Islamitische Republiek Iran en voormalig geestelijk leider, repliceerde u verkeerdelijk dat hij ooit president is geweest. U kon niets anders over hem vertellen, u zou immers enkel zijn naam hebben gehoord (CGVS, p. 8). Over Khamenei, de alom gekende huidige geestelijk leider van de Islamitische Republiek Iran, kon u enkel zeggen dat hij ooit president is geweest. Gevraagd of Khamenei nog in leven is moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8). Wie de religieuze leider is van Iran wist u trouwens niet te zeggen (CGVS, p. 8). De huidige president kende u evenmin en toen de naam Rohani u genoemd werd stelde u dat u deze naam al gehoord had maar moest u toegeven dat u niets over hem weet (CGVS, p. 15). Nochtans is dit de huidige president die al sinds augustus 2013 aan de macht is. Gevraagd wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden voor uw vertrek antwoordde u dat er geen waren. U beweerde zelfs dat er in Iran niet echt verkiezingen zijn, maar dat mensen wel inspraak hadden via de shura, hetgeen allerm minst strookt met de werkelijkheid (CGVS, p. 12).

Verder kon u de Iraanse maanden niet opnoemen in het Farsi, u kende er slechts vier, met name ordibehesht, mehr, aban en esfand (CGVS, p. 8). Nochtans beweert u een aantal jaren naar school geweest te zijn in Iran en zou u voor uw vertrek hebben gewerkt in de buurt van de stad Teheran. Buiten het Perzische Nieuwjaar (nowrooz) kende u geen enkele andere Iraanse feestdag. Gevraagd wanneer nowrooz gevierd wordt antwoordde u op de 24ste van de twaalfde maand. Nowrooz, of het Perzische nieuwjaar, wordt echter gevierd op de eerste van de eerste maand. Toen de vraag u nogmaals gesteld werd moest u toegeven dat u er geen flauw idee van hebt. De Iraanse 'haft seen' traditie, waarbij er met nieuwjaar zeven voorwerpen die beginnen met de Perzische letter 'sin' op een tafel worden gezet, was u volslagen onbekend (CGVS, p. 9). Van 22 bahman had u nog nooit gehoord, nochtans is dit een officiële feestdag, de Iraanse 'revolutiedag'. Deze feestdag wordt trouwens zichtbaar gevierd en mensen komen die dag massaal op straat. Daarnaast zijn er in Iran nog heel wat andere officiële feestdagen. Tot slot wist u nauwelijks iets te vertellen over de Iraanse ordediensten. Gevraagd om dergelijke diensten op te noemen vermeldde u de Nirouye Entezami (de reguliere politie), Ettela'at (de inlichtingendienst), Sepah (de revolutionaire garde, ook Sepah e Pasdaran) en de Bassidj (paramilitaire ordedienst grotendeels bestaande uit vrijwilligers). U kon enkel verduidelijken dat de Ettela'at mensen arresteert en ondervraagd, dat de Sepah mensen uit het leger mobiliseert en dat de Bassidj tot de staat behoort. Geconfronteerd met de term 'Pasdaran' bleek u deze niet te kennen (CGVS, p. 9). Tot slot verklaarde u dat u in Iran een facebookaccount had. Ermee geconfronteerd dat facebook in Iran geblokkeerd is bevestigde u dit. Toen u daarop gevraagd werd hoe u uw account in Iran dan had aangemaakt moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 15 en 16).

Daarnaast dient opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden profiel van Koerdisch activist. Zo kon u geen enkele Koerdische feestdag noemen zelfs niet toen u expliciet gevraagd werd wanneer bijvoorbeeld de dood van Qazi Mohammad herdacht wordt (CGVS, p. 14). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat Qazi Mohammad op 22 januari 1946 de 'staatsrepubliek van Koerdistan' in Mahabad heeft opgericht. Ruim een jaar later werd hij door de Iraanse autoriteiten terechtgesteld op het centrale plein van de stad Mahabad. Zijn dood wordt herdacht op de Koerdische martelarendag op 30 maart. Van een politiek geëngageerde Iraanse Koerd kan verwacht worden dat hij van zaken als bovenstaande op de hoogte is. Gevraagd om iets te vertellen over Qazi Mohamad kon u enkel zeggen dat hij iemand van de democraten is. Meer wist u niet (CGVS, p. 14). Ook over de alom gekende Iraanse Koerdische politieke leider dokter Ghassemlou kon u enkel zeggen dat hij 'van de democraten' is en dat u niets over hem heeft gelezen (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum in Iran, waarvan de uitslag ook in de Iraanse Koerdische regio uitbundig werd gevierd, bleek u hier bevreemdend genoeg helemaal niets over te weten (CGVS, p. 15).

U kon weliswaar de oprichters noemen van uw eigen partij, de Pjak, en u wist dat dat deze partij in het jaar 2004 werd opgericht (CGVS, p. 7). Gevraagd naar het jaar van oprichting volgens de Perzische kalender moest u echter het antwoord schuldig blijven, hetgeen uw kennis een ingestudeerde indruk geeft. Bovendien slaagde u er niet in om de vlag van uw eigen partij (die trouwens afgebeeld staat op de door u zelf voorgelegde foto's) correct te beschrijven. Zo wist u niet dat er naast de Koerdische kleuren rood, geel en groen ook een afbeelding op staat, namelijk een ondergaande zon. Nochtans werd u hier expliciet naar gevraagd (CGVS, p. 7 en 8). Toen de naam Abdul Rahman Ahmadi u werd genoemd wist u dat hij de voormalige voorzitter is van Pjak. Wat zijn huidige functie is kon u echter niet zeggen (CGVS, p. 14). Hij heeft ondertussen de Duitse nationaliteit, verblijft in Keulen en zou van daaruit nog steeds de partij leiden.

Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw deelname aan manifestaties en bijeenkomsten van Koerdische partijen in België (hetgeen u staaft aan de hand van foto's) ingegeven is door een gefundeerde, oprechte politieke overtuiging en niet louter geïnspireerd is door opportunisme. Van het feit dat u foto's politieke berichten deelt via facebook, trouwens onder de naam N.M. (...) en niet uw eigen naam, kan hetzelfde gezegd worden (CGVS, p. 6).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke verblijfplaats voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw verblijfplaatsen voor uw vertrek en de redenen van uw vertrek en dus ook over eventuele bijkomende nationaliteiten of verblijfsstatussen in een derde land. Gezien er niet kan worden vastgesteld waar en met welke verblijfsstatus u voor uw komst naar België hebt verbleven maakt u evenmin aannemelijk dat u dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming omwille van uw louter opportunistische loco activiteiten in België. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud trouwens geconfronteerd met uw gebrek aan kennis over Iran, maar bleef vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p. 16).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. De kopieën van de nationale kaarten en geboortebokjes bevestigen de identiteitsgegevens en nationaliteit van u en uw familieleden, welke in deze beslissing niet ter discussie staan. Uit deze documenten blijkt echter niet wat uw plaats van gewoonlijk verblijf was voor uw komst naar België. De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Het verzoekschrift

3.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat in op de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951. Hij toetst zijn situatie, problemen en de aangevoerde vrees ten aanzien van het Iraanse regime aan de elementen in deze definitie. Tevens stelt hij: "*Verzoekers ouders waren ten tijde van de invasie van de Russen Afghanistan verlaten*" en geeft hij aan dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan inroepen omdat de autoriteiten zelf de vervolger zijn.

3.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*", *juncto* het gelijkheidsbeginsel *juncto* de zorgvuldigheidsplicht.

Vervolgens betoogt verzoeker:

"Verweerster stelt ten onrechte dat verzoeker nagelaten heeft om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht.

Verzoeker heeft een glashelder uitleg gegeven over zijn identiteit en verblijfplaatsen in de laatste jaren in Iran.

Waarom?

Verzoeker zou gebrekkige verklaringen afgelegd hebben. Verzoeker meent dat de beslissing zelf gebrekkig gemotiveerd is.

Het is niet correct om internationale bescherming af te wijzen omdat de verklaringen gebrekkig zijn. Het is de taak van PO om door te vragen zodat deze informatie volledig wordt.

Verzoeker heeft geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Verzoeker heeft geen verklaringen afgelegd die in strijd is met de landen formatie.

Verweerster stelt dat verzoeker de enige partij is om informatie te verschaffen over zijn persoonlijke omstandigheden.

Verzoeker geeft verweerster gelijk en verzoeker is van oordeel dat verweerster over het hoofd gezien dat verzoeker analfabeet en herder is van beroep.

Verzoeker heeft slechts de laatste 2 jaar voor zijn vertrek in contact gekomen met de het leven in een stad en mensen van andere religie en etnie.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij niet wist in welke Iraanse provincie zijn dorp lag.

Verzoeker meent dat hij eerder is van beroep en dat het niet redelijk is van hem dergelijke informatie te verwachten.

Eerder zijn is een beroep waar men gans zijn leven in de bergen doorbrengt en waar men weinig in contact komt met andere mensen.

Verzoeker meent dat de tolk die hij 'bijstond' tijdens het gehoor een andere dialect van het Koerdische taal sprak

Verzoekers raadsman heeft nog steeds het dossier van het CGVS niet gekregen. Het fax nummer van het CGVS werkt niet.

Het telefoonnummer van het CGVS werkt niet.

Dit allemaal door het feit dat ze verhuisd zijn.

Verzoekers raadsman zal proberen om in de loop van de procedure een kopie van het gehoorverslag te bekomen om te zien of daar enige spoor te vinden is van dit probleem met de tolk.

Verzoeker meent dat hij woordwisselingen heeft met de tolk.

Het feit dat er misverstanden waren kan ook uit de volgende woorden blijken:

Geestelijke leider, president, verkiezingen

Verweerster neemt verder verzoeker kwalijk omdat hij maar 4 maanden kon benoemen.

Verzoeker meent dat hij eerder is en dat hij in zijn beroep geen kalender gebruikte.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij 22 bahman niet kende. Verzoeker meent dat deze dag voor de Koerden niet belangrijk is.

Verweerster stelt dat verzoeker 'nauwelijks' iets wist over de orde diensten in Iran.

Verzoeker begrijpt het woord 'nauwelijks' hier niet.

Verzoeker heeft de volgende namen genoemd:

Nirouye Entezammi, Ettemaat, Sepah en Bassidj

Verzoeker kon eveneens vertellen welke dienst waarmee zich bezig hield.

Merkwaardig is het volgende:

Verweerster gebruikt het woord 'nauwelijks' en dan citeert ze de 5 namen van de orde diensten die verzoeker vermeld heeft.

Verweerster neemt vervolgens verzoeker kwalijk omdat hij de 6de naam nl Pasdaran niet kende.

5 namen genoemd en 1 naam niet. Daarom kent hij nauwelijks iets over de orde diensten.

Probeer nu dit te volgen.

Verweerster neemt verder verzoeker kwalijk omdat hij niet veel kon vertellen over zijn partij.

Verzoeker meent nogmaals dat hij eerder was. Verzoeker kende wie de oprichter van zijn partij was, verzoeker kende wie de vorige voorzitter was en wie de huidige voorzitter is.

Verweerster stelt dat de deelname van verzoeker in de manifestatie in België niet ingegeven is door gefundeerde, oprechte politieke overtuiging.

Verzoeker meent:

Ten eerste is er geen Koerd in Iran die voorstander van het regime is. Iedere Koerd is van kinds af opgevoed om het regime te haten.

Dit is een algemeen en gekend feit voor iedereen.

Ten tweede is verzoeker oprecht over zijn profiel als activist.

Ten derde maakt het voor het regime niet uit of de deelname van verzoeker ingegeven is door een gefundeerde en oprechte politieke overtuiging.

Verzoeker meent dat het regime is eveneens in het bezit van de beelden van deze manifestatie. Bij een eventuele terugkeer zal in de luchthaven tegengehouden worden en tot dood gemarteld worden om informatie te geven over de leven in Iran en in België.

Het regime zal niet naar de beslissing van het CGVS kijken en zeggen: U politieke overtuiging is niet oprecht en wij laten u vrij.

Verzoeker heeft al de stempel van een Koerd in zijn voorhoofd. Het is een algemeen gekend feit hoe de Koerden door het regime behandeld worden.

Wat betreft de werkelijke verblijfplaatsen zal verzoeker in de loop van de procedure de volgende documenten voorleggen:

Foto's in Iran

Video opname waarin hij te zien is in Iran

Shenasnameh van verzoeker

Opname van huwelijksfeesten in Iran waar ze zelfs gezongen heeft

De neven die in België erkend zijn, zijn daar ook aanwezig samen met verzoeker

Namen:

Y.a.a. (...) - zijn verhaal is gelijkaardig met verzoeker, wij hebben samen gewerkt met pazehak,

Kopie van de identiteitskaart van verzoekers ouder (verzoeker heeft 2 moeders)

Verzoeker heeft meerdere familieleden in België die eveneens verzoekers verhaal en verblijfplaatsen zullen bevestigen.

Andere documenten"

Volgens verzoeker heeft verweerder nagelaten deftig te motiveren waarom met zijn profiel geen rekening werd gehouden en waarom "ze niet in aanmerking komen" voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.1.3. Verzoeker gaat vervolgens in op de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Hij stelt dat verweerder naliet te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b) en wijst op de 'sliding scale' in het arrest *Elgafaji*. Verzoeker is van mening dat hij deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

3.1.4. Verzoeker vraagt op grond van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1.1. Verzoeker legt op 15 maart 2019 per fax en door middel van wat hij omschrijft als aanvullende nota de kopieën neer van een aantal niet vertaalde documenten, volgens hem zijn shenasnameh, zijn identiteitskaart en identiteitsdocumenten van zijn familieleden (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Tevens legt hij kopieën neer van een aantal foto's van betogingen in Brussel.

4.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van wat hij omschrijft als aanvullende nota de originelen en een vertaling neer van zijn eigen shenasnameh en identiteitskaart. Daarnaast legt hij kleurenkopieën neer van de documenten en foto's waarvan hij reeds op 15 maart 2019 kopieën neerlegde (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

4.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt in het overigens slordig en in bijzonder gebrekkig Nederlands opgestelde verzoekschrift op generlei wijze hoe het gelijkheidsbeginsel *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden.

Wat betreft de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, kan bovendien worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van

de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

De schending van het gelijkheidsbeginsel wordt gelet op het voorgaande niet dienstig aangevoerd.

5.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.3. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

5.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5.5. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat er geen elementen zijn waaruit in zijn hoofde bijzondere procedurele noden konden blijken, dat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.6. Verzoeker tracht in het onderhavige verzoekschrift te laten uitschijnen dat zich tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS problemen zouden hebben voorgedaan inzake de vertolking en de vertaling van zijn gezegden. Hij zou in de onmogelijkheid zijn dit verder uit te werken omdat hij geen kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud zou hebben ontvangen. Dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker blijkens stuk 5 in het administratief dossier, nadat hij een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aanvraag, weldegelijk dergelijke kopie ontving. Hij tekende immers voor ontvangst van deze kopie op 27 september 2018. Verzoeker maakte over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vervolgens geen enkele opmerking over aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig het eerste lid van deze bepaling, kan de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat opmerkingen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overeenkomstig het tweede lid van deze bepaling worden deze opmerkingen schriftelijk en in de proceduretaal aan de commissaris-generaal meegedeeld. Overeenkomstig het vijfde lid van deze bepaling, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Gezien verzoeker omtrent de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen enkele opmerking overmaakte aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wordt hij geacht in te stemmen met de inhoud van deze verslagen, kan hij de inhoud hiervan heden niet aanvechten en kan het bovendien louter algemene en ongefundeerde, *post factum* aangevoerde betoog inzake vertaalproblemen bij het CGVS geheel niet worden aangenomen.

Verzoeker stelt van Iran afkomstig te zijn en omwille van een gegronde vrees voor vervolging niet te kunnen terugkeren naar dit land en een nood aan internationale bescherming te hebben.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over

zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker heden, dit in weerwil van zijn eerdere gezegden, ten onrechte tracht te laten uitschijnen dat hij analfabeet zou zijn. Eerder gedurende zijn procedure, gaf verzoeker namelijk duidelijk aan geen analfabeet te zijn, het vijfde jaar lager onderwijs te hebben voltooid en (minstens) te kunnen lezen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6; verklaring DVZ, nr.11). Bovendien blijkt uit het dossier dat verzoeker bij machte is om Facebook te gebruiken (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Dat hij zich heden dommer tracht voor te doen dan hij in wezen is, vormt een eerste, ernstige negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

"Gelet op uw uiterst beperkte kennis over Iran is het, ondanks het feit dat uw Iraanse nationaliteit niet betwist wordt, geenszins geloofwaardig dat u voor uw komst naar België ooit voor een langere periode in Iran zou hebben gewoond.

Zo wist u vooreerst niet te zeggen in welke Iraanse provincie uw eigen dorp is gelegen. Ook nadat u geconfronteerd werd met het Farsi woord voor provincie, namelijk 'ostan', moest u nog steeds het antwoord schuldig blijven en dit terwijl u wel verklaarde vloeiend Farsi te kunnen spreken (CGVS, p. 2, 3 en 6). Toen u uiteindelijk geconfronteerd met de naam van uw provincie meende u verkeerdelijk dat dit een stad is (CGVS, p. 3). U stelde dat u soms vrienden bezocht in de stad Orumiyeh maar u slaagde er niet in om ook maar één plaats te noemen gelegen tussen uw dorp en Orumiyeh. Hoewel u als voorbeeld twee namen van Iraanse provincies werden genoemd (met name Alborz en Khorasan) kon u toch nog geen enkele andere Iraanse provincie bij naam noemen (CGVS, p. 3)."

Verzoeker voert niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van voormelde motieven. Van een Iraniër die het vijfde jaar lager onderwijs heeft voltooid, kan lezen, Facebook kan gebruiken en actief was eerst als herder en de laatste jaren als arbeider/bouwvakker/beeldengietser in Teheran (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3, 6; verklaring DVZ, nr.11-12; map 'landeninformatie'), mag weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat deze kan antwoorden op dermate eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn eigen land en provincie.

Eveneens mag van zulk persoon worden verwacht dat deze bij machte is om te antwoorden op de bij het CGVS gestelde vragen omtrent de alom gekende stichter van de Islamitische Republiek Iran en voormalig geestelijk leider Khomeini, over de huidige en bekende geestelijke leider en president van Iran en over de presidentsverkiezingen. Ook hiertoe bleek verzoeker echter kennelijk niet in staan. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Geconfronteerd met de naam Khomeini, de door iedereen en overal ter wereld gekende stichter van de Islamitische Republiek Iran en voormalig geestelijk leider, repliceerde u verkeerdelijk dat hij ooit president is geweest. U kon niets anders over hem vertellen, u zou immers enkel zijn naam hebben gehoord (CGVS, p. 8). Over Khamenei, de alom gekende huidige geestelijk leider van de Islamitische Republiek Iran, kon u enkel zeggen dat hij ooit president is geweest. Gevraagd of Khamenei nog in leven is moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8). Wie de religieuze leider is van Iran wist u trouwens niet te zeggen (CGVS, p. 8). De huidige president kende u evenmin en toen de naam Rohani u genoemd werd stelde u dat u deze naam al gehoord had maar moest u toegeven dat u niets over hem

weet (CGVS, p. 15). Nochtans is dit de huidige president die al sinds augustus 2013 aan de macht is. Gevraagd wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden voor uw vertrek antwoordde u dat er geen waren. U beweerde zelfs dat er in Iran niet echt verkiezingen zijn, maar dat mensen wel inspraak hadden via de shura, hetgeen allerm minst strookt met de werkelijkheid (CGVS, p. 12)."

Daarenboven vertoonde verzoeker een apert gebrek aan kennis inzake de in Iran gehanteerde kalender, de Iraanse maanden en de feestdagen die in Iran worden gevierd. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Verder kon u de Iraanse maanden niet opnoemen in het Farsi, u kende er slechts vier, met name ordibehesht, mehr, aban en esfand (CGVS, p. 8). Nochtans beweert u een aantal jaren naar school geweest te zijn in Iran en zou u voor uw vertrek hebben gewerkt in de buurt van de stad Teheran. Buiten het Perzische Nieuwjaar (nowrooz) kende u geen enkele andere Iraanse feestdag. Gevraagd wanneer nowrooz gevierd wordt antwoordde u op de 24ste van de twaalfde maand. Nowrooz, of het Perzische nieuwjaar, wordt echter gevierd op de eerste van de eerste maand. Toen de vraag u nogmaals gesteld werd moest u toegeven dat u er geen flauw idee van hebt. De Iraanse 'haft seen' traditie, waarbij er met nieuwjaar zeven voorwerpen die beginnen met de Perzische letter 'sin' op een tafel worden gezet, was u volslagen onbekend (CGVS, p. 9). Van 22 bahman had u nog nooit gehoord, nochtans is dit een officiële feestdag, de Iraanse 'revolutiedag'. Deze feestdag wordt trouwens zichtbaar gevierd en mensen komen die dag massaal op straat. Daarnaast zijn er in Iran nog heel wat andere officiële feestdagen."

Ook van iemand met verzoekers profiel en iemand die Koerd is mag worden verwacht dat deze persoon (veel) beter op de hoogte is omtrent de maanden en officiële feestdagen in Iran.

Tevens vertoonde verzoeker een lacunaire kennis aangaande de ordediensten in Iran. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd:

"Tot slot wist u nauwelijks iets te vertellen over de Iraanse ordediensten. Gevraagd om dergelijke diensten op te noemen vermeldde u de Nirouye Entezami (de reguliere politie), Ettela'at (de inlichtingendienst), Sepah (de revolutionaire garde, ook Sepah e Pasdaran) en de Bassidj (paramilitaire ordedienst grotendeels bestaande uit vrijwilligers). U kon enkel verduidelijken dat de Ettela'at mensen arresteert en ondervraagt, dat de Sepah mensen uit het leger mobiliseert en dat de Bassidj tot de staat behoort. Geconfronteerd met de term 'Pasdaran' bleek u deze niet te kennen (CGVS, p. 9)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich er namelijk toe te benadrukken dat hij de namen van enkele ordediensten kon geven. Hiermee doet hij aan voormelde motivering hoegenaamd geen afbreuk.

Bovendien laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Tot slot verklaarde u dat u in Iran een facebookaccount had. Ermee geconfronteerd dat facebook in Iran geblokkeerd is bevestigde u dit. Toen u daarop gevraagd werd hoe u uw account in Iran dan had aangemaakt moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 15 en 16)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet weerlegt, onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke verblijfplaats voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw verblijfplaatsen voor uw vertrek en de redenen van uw vertrek en dus ook over eventuele bijkomende nationaliteiten of verblijfsstatussen in een derde land. Gezien er niet kan worden vastgesteld waar en met welke verblijfsstatus u voor uw komst naar België hebt verbleven maakt u evenmin aannemelijk dat u dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming omwille van uw louter opportunistische loco activiteiten in België."

Verzoeker bleef daarenboven zelfs volharden in het afleggen van leugenachtige verklaringen nadat hij met de ongeloofwaardigheid van deze verklaringen werd geconfronteerd. Te dezen, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud trouwens geconfronteerd met uw gebrek aan kennis over Iran, maar bleef vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p. 16)."

Ook heden blijft verzoeker blijkens het voorgaande persisteren in het afleggen van manifest bedrieglijke verklaringen omtrent zijn profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat.

Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in Iran en zijn hieraan gekoppelde betoog inzake de problemen met en vrees ten aanzien van het Iraanse regime, zijn oppositieactiviteiten in België en de (mogelijke) behandeling van Koerden en personen die vanuit het buitenland terugkeren naar Iran verder niet dienstig en kan verzoeker met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier en neergelegd door middel van verzoekers aanvullende nota's, zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De neergelegde foto's kunnen, net als verzoekers in de bestreden beslissing besproken en in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier opgenomen Facebookprofiel, hoogstens aantonen dat verzoeker, al dan niet omwille van opportunistische redenen, heeft deelgenomen aan een aantal betogingen in België. Deze foto's bevatten echter geen enkele indicatie inzake en kunnen bijgevolg geheel geen bewijs vormen voor verzoekers vermeende profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

De overige neergelegde documenten kunnen hoogstens verzoekers identiteit en nationaliteit en deze van zijn familieleden aantonen. Uit deze documenten kan echter geenszins worden afgeleid welke verzoekers werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen zijn.

Volledigheidshalve kan in dit kader nog worden opgemerkt dat, waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt van diverse stukken die zijn aanwezigheid in Iran zouden kunnen aantonen (foto's, een video-opname en een opname van een huwelijksfeest) en aankondigt deze te zullen neerleggen, dergelijke stukken tot op heden niet worden bijgebracht.

Verder toont verzoeker geheel niet aan dat zijn neef of neven in België erkend zouden zijn; laat staan dat hij aantoonde of aannemelijk maakt op welke gronden dit zou zijn geschied. Bijgevolg kan verzoeker met zijn boude beweringen dienaangaande hoegenaamd geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook met de blote en ongefundeerde bewering dat verzoeker in België meerdere familieleden zou hebben die zijn verhaal en zijn verblijfplaatsen zullen bevestigen, kan verzoeker aan de voormelde vaststellingen in het geheel geen afbreuk doen.

5.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.8. De bewering als zou in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd mist voorts kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in voormelde zin. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker toont gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 5

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT